Kamer van Volksvertegenwoordigers
Commissie Justitie
01/02/2021

Advies van Myria, het Federaal Migratiecentrum, over het wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek met het oog op het strafbaar stellen van het zonder machtiging of toestemming binnenkomen of binnendringen in een voertuig, een vaartuig, een wagon of een vliegtuig (DOC 55/1013/001).

Myria is een onafhankelijke federale instelling die als wettelijke opdrachten heeft om te waken over de grondrechten van vreemdelingen, de migratiestromen naar België te analyseren en de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel te stimuleren. Myria is ook onafhankelijk nationaal rapporteur mensenhandel.

1. Myria bedankt de Commissie Justitie voor de vraag om advies over het wetsvoorstel 1013[1]. Dat wetsvoorstel beoogt het invoegen van twee nieuwe artikelen (534/1 en 534/2) in het Strafwetboek met het oog op het strafbaar stellen van het zonder machtiging of toestemming binnenkomen of binnendringen in een voertuig, een vaartuig, een wagon of een vliegtuig. Dat misdrijf zou worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en met een boete van 26 tot 500 euro (in de praktijk van 208 tot 4.000 euro, rekening houdend met de opdeciemen). In sommige specifieke omstandigheden kunnen de straffen worden verzwaard. Op pogingen tot binnendringen zouden dezelfde straffen staan.
   Het voorstel wil zo het arsenaal aanvullen dat ongeoorloofd binnendringen in een havengebied al bestraft, wat in 2016 strafbaar is gesteld[2], en benadrukt dat de voortdurend toenemende transitmigratie al vele jaren een ernstig probleem vormt voor de zeehavens en hun personeel, alsook voor de transportbedrijven en vrachtwagenchauffeurs. Heel wat transitmigranten klimmen immers op parkings of in de haven van Zeebrugge aan boord van vrachtwagens om het Verenigd Koninkrijk te bereiken.

2. Myria wenst een korte toelichting te geven aan de hand van de volgende punten:
   a. Gebrek aan een evenredigheidsanalyse in het licht van de bestaande strafrechtelijke bepalingen;
   b. Gebrek aan evaluatie inzake bestraffing van het binnendringen in havengebied;
   c. Risico om de strijd tegen internationale mensensmokkel in het gedrang te brengen door de migranten strafbaar te stellen die gebruik maken van de diensten van smokkelaars;
   d. Het valt te betwijfelen of het opleggen van een gevangenisstraf zonder dat de administratieve uitzettingsprocedure is afgesloten verenigbaar is met het EU-recht en met een samenhangend terugkeerbeleid dat de grondrechten eerbiedigt.

[1] DOC 55 1013
[2] Artikelen 546/1 tot 546/3 van het Strafwetboek.

A. Gebrek aan een evenredigheidsanalyse in het licht van de bestaande strafrechtelijke bepalingen

3. Myria merkt op dat het huidige Strafwetboek al verscheidene bepalingen bevat ter bestraffing van het ongeoorloofd binnendringen of inschepen dat gepaard gaat met geweld, bedreigingen of beschadigingen. Zo bestraft artikel 528 “elke vernieling, elke beschadiging van andermans roerende eigendommen, gepleegd met behulp van geweld of bedreiging” met 8 dagen tot 3 jaar gevangenisstraf en een boete van 26 tot 500 euro. Artikel 533 bestraft “hij die koopwaren of stoffen dienende om verwerkt te worden kwaadwillig of bedrieglijk vervalst of beschadigt” met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en een boete van 26 tot 300 euro. Bovendien bestraft artikel 534 “hij die de banden of de hindernissen waarmee een vaartuig, een wagon of een voertuig is vastgelegd, kwaadwillig wegneemt, doorsnijdt of vernielt” met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 2 jaar.

4. Binnendringen in voertuigen zoals vrachtwagens, bestelwagens of andere is bijgevolg al strafbaar zodra zoiets gepaard gaat met geweld, bedreiging of bedrieglijke of kwaadwillige beschadiging van koopwaren. Op deze drie inbreuken staat een gevangenisstraf van minstens één jaar, waardoor een onderzoeksrechter indien nodig, zodra het eerste strafbare feit is gepleegd, een aanhoudingsbevel kan uitvaardigen, zonder dat op een eventuele recidive moet worden gewacht.[3] De voorliggende tekst wordt met name gerechtvaardigd door het bestaan van gewelddadige incidenten en de vernieling van koopwaren.[4] Op grond van het huidige straffenarsenaal kunnen migranten die dergelijke feiten plegen dus streng worden bestraft, ook door de toepassing van preventieve hechtenis in afwachting van een eventuele veroordeling. Dit wetsvoorstel bevat geen analyse waaruit blijkt dat de huidige bepalingen ontoereikend zijn en dat de nieuwe strafbaarstelling nodig is, rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel.

5. De voorliggende tekst voorziet in de bestraffing van "hij die, zonder daartoe gemachtigd of toegelaten te zijn, binnenkomt of binnendringt in een voertuig, een vaartuig, een wagon of een vliegtuig". Dit zou betekenen dat de loutere aanwezigheid van de persoon in een voertuig zonder toelating zou volstaan om een gevangenisstraf op te leggen. De strafwet zou dus migranten — of alle andere personen — die zonder toestemming in een dergelijk voertuig worden aangetroffen, zonder enige beschadiging of aantasting, zonder bedreiging of geweld, gevangenisstraffen kunnen opleggen. Een straf van maximaal een jaar, die het uitvaardigen van een aanhoudingsmandaat mogelijk maakt, is met name van toepassing zodra er sprake is van twee of meer personen, of indien de toegang tot het voertuig 's nachts is gebeurd.

6. De bestraffing van de poging zou het mogelijk maken om personen die een voertuig proberen binnen te dringen zonder daarin te slagen een straf op te leggen. Dat doet vragen rijzen over de interpretatie van deze nieuwe strafbaarstelling in de praktijk. Zou men er bijvoorbeeld vanuit kunnen gaan dat de loutere aanwezigheid van migranten op of in de buurt van een snelwegparking, met de bedoeling zonder toestemming een voertuig binnen te dringen, een dergelijke strafbare poging zou vormen? Zo’n interpretatie zou ernstige vragen oproepen bij

[3] Art. 16§1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.
[4] Wetsvoorstel, DOC 55/1013/001, p. 4.

het beginsel van de rechtszekerheid, de wettelijkheid van strafbaarstellingen[5] en het verbod op willekeurige arrestaties.[6]

7. Deze kwesties zijn des te belangrijker omdat transitmigranten een kwetsbaar profiel kunnen hebben. In zijn vorig jaar gepubliceerde analyse van transitmigratie merkt Myria op dat, op basis van informatie van mensen op het terrein, kan worden gesteld dat de transitmigrant gemiddeld tussen 17 en 25 jaar oud is.[7] Tussen januari en juli 2019 verklaarde 27% van de in het kader van transitmigratie opgepakte personen minderjarig te zijn (dit percentage is 38% voor personen die verklaarden afkomstig te zijn uit Eritrea, een land waarvoor de behoefte aan internationale bescherming vaak vaststaat[8], en 33% voor Ethiopië).[9] Als we kijken naar de door de politie opgepakte minderjarige transitmigranten bij wie DVZ besluit om hen niet vast te houden vanwege hun minderjarigheid (een beperktere groep dan die van alle personen die verklaren minderjarig te zijn), stijgt het percentage van 14% in 2014 tot 25% in 2018.[10]

B. Gebrek aan evaluatie inzake bestraffing van het binnendringen in havens

8. Sinds 2016 is de loutere aanwezigheid in havengebied zonder machtiging strafbaar.[11] Op basis van zijn analyse van de transitmigratie[12] heeft Myria vernomen dat de vervolging van dit misdrijf doorgaans volgens het hierna beschreven procedé gebeurt. De eerste en de tweede keer worden de overtreders in kennis gesteld van het feit dat ze een wanbedrijf hebben begaan. De derde keer wordt overgegaan tot een dagvaarding. De derde maal worden zij voorgeleid bij de onderzoeksrechter.[13] In 2016 (de wet trad in juni in werking) en in 2017 werden telkens 70 personen vervolgd. In 2018 werden 155 personen vervolgd, meer dan een verdubbeling vergeleken met 2017. Tot en met mei werden er in 2019 87 personen vervolgd. Er lijken dus almaar meer vervolgingen wegens havenindringing te gebeuren. Of dat te wijten is aan een toename van het aantal controles of aan een stijging van het aantal inklimmingen is voer voor nader onderzoek. Wat opvalt is dat het aantal opgepakte personen sinds de goedkeuring van de nieuwe strafbaarstelling niet is gedaald. Men kan zich dus afvragen of die strafbaarstelling wel een afschrikkend effect heeft.

9. Uit de cijfers over aanhoudingen in Zeebrugge blijkt dat de meerderheid van de door de scheepvaartpolitie in Zeebrugge aangehouden transitmigranten in 2018 en 2019 betrapt werd bij het binnendringen in havengebied. Een klein deel van hen werd meer dan twee keer

[5] Met name bekrachtigd door artikel 7 van het EVRM en artikel 14 van de Grondwet. Volgens het Grondwettelijk Hof "gaat het wettigheidsbeginsel in strafzaken bovendien uit van het idee dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is. Het vereist dat de wetgever in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen bepaalt welke feiten strafbaar worden gesteld, zodat, enerzijds, diegene die een gedrag aanneemt, vooraf op afdoende wijze kan inschatten wat het strafrechtelijke gevolg van dat gedrag zal zijn en, anderzijds, aan de rechter geen al te grote beoordelingsbevoegdheid wordt gelaten." (arrest nr. 182/2009 van 12 november 2009, punt B.5.1., arrest nr. 63/2020, 7 mei 2020, punt B.8.2.).

[6] Art. 5 van het EVRM en art. 12 van de Grondwet.

[7] Myria, Myriadoc 10, *België, op de weg naar het Verenigd Koninkrijk*, p. 17.

[8] De beschermingsgraad voor Eritreeërs was in 2018 92%, voor Soedanezen 39% en voor Irakezen was dat 30% (Myria, Myriadoc 10, *België, op de weg naar het Verenigd Koninkrijk*, p. 38).

[9] Myria, Myriadoc 10, *België, op de weg naar het Verenigd Koninkrijk*, p. 17 (bron: DVZ).

[10] Myria, Myriadoc 10, *België, op de weg naar het Verenigd Koninkrijk*, pp. 74-75.

[11] Art. 546/1 tot 546/3 van het Strafwetboek, ingevoegd bij de wet van 20 mei 2016 tot wijziging van het Strafwetboek met het oog op het strafbaar stellen van het zonder machtiging of toestemming binnenkomen of binnendringen in een havenfaciliteit of onroerend dan wel roerend goed binnen de grenzen van een haven.

[12] Myria, Myriadoc 10. *België, op de weg naar het Verenigd Koninkrijk*, p. 67.

[13] E-mail van de voormalige substituut van de procureur des konings Frank Demeester van 11 juni 2019; ontmoeting met de zeevaartpolitie op 24 mei 2019.

betrapt (155 op de 2.603 in 2018, 122 op de 1.364 tussen januari en juni 2019). Meerdere migranten die op basis hiervan vervolgd werden brachten een jaar in de cel door.

10. Het onderhavige voorstel is gebaseerd op het in 2016 aangenomen model voor de strafbaarstelling van het binnendringen in havens. Het bevat evenwel geen evaluatie van dat model, dat sindsdien in havens wordt toegepast. Volgens Myria is het geenszins aangetoond dat de strafbaarstelling van personen die zich zonder machtiging in een havengebied bevinden een afschrikkend effect zou hebben gehad voor het fenomeen transitmigratie. Evenmin is aangetoond dat deze strafbaarstelling zou hebben bijgedragen tot een efficiëntere bestrijding van mensensmokkel.

C. Risico om de strijd tegen internationale mensensmokkel in het gedrang te brengen door de gesmokkelden strafbaar te stellen die gebruik maken van de diensten van smokkelaars

11. Met het opnemen van de beoogde bepalingen in het Strafwetboek denken de opstellers van het voorstel voor een extra ontradend effect te zorgen, het arsenaal waarover politie en justitie beschikken verder uit te breiden en ze ook efficiënter te maken (met name door het preventief aanhouden van deze migranten).

12. Volgens Myria zouden deze nieuwe bepalingen een averechts effect hebben voor de strijd tegen mensensmokkel. Afgezien van het feit dat zij geen enkele impact zouden hebben op de meer geprofessionaliseerde smokkelnetwerken, dreigen zij ook het Belgische model voor de bestrijding van dit verschijnsel te ondermijnen. Soms zijn slachtoffers van mensensmokkel immers geneigd hun medewerking aan het onderzoek te verlenen, met het oog op het ontmantelen van de netwerken. Door hen te straffen wordt ook het vertrouwen geschonden dat om onderzoeksdoeleinden kan worden opgebouwd.

➢ Meest professionele smokkelnetwerken: “garantie”-transporten zonder inklimming gesmokkelden

13. Een inklimmingsverbod heeft geen enkel effect op de meest professionele smokkelnetwerken die met lucratieve “garantie”-transporten werken. Bij een garantietransport is de medeplichtige chauffeur op de hoogte van de aanwezigheid van de gesmokkelde in de vrachtwagen. Daarnaast kan er sprake zijn van gesmokkelden die in het bezit zijn van valse documenten. Dergelijke transporten kosten dikwijls meer dan het dubbele van een “gewoon” smokkeltransport met een inklimming en vergen een hogere graad van organisatie.[14] Het zijn dus de meest professionele smokkelnetwerken die opereren met “garantie”-transporten, waarbij de betaling pas geregeld wordt bij de effectieve aankomst van de gesmokkelde in het land van bestemming.

➢ Het Belgische model in smokkelbestrijding: het vertrouwen van de gesmokkelden winnen

14. België heeft ruim twintig jaar ervaring in de strijd tegen mensensmokkel. Jaarlijks worden er veel gerechtelijke dossiers mensensmokkel met succes afgehandeld.[15] Hiervoor zijn er gespecialiseerde referentiemagistraten mensensmokkel (en mensenhandel) en

[14] Met de nakende Brexit zouden de gevraagde bedragen overigens sterk zijn toegenomen. Volgens het federaal parket zouden Albanese netwerken intussen 22.500 pond vragen, in plaats van 13.500 à 15.000 in het verleden. Zie in dit verband *De Tijd*, “Mensensmokkelaars verdienen grof geld met brexitleugens”, 15 december 2020.

[15] In 2019 zijn 531 strafzaken inzake mensensmokkel bij de parketten binnengekomen, waarvan er 338, of 64%, zijn geseponeerd. In 2018 werden 181 definitieve veroordelingen voor mensensmokkel uitgesproken. Zie Myria, *Jaarverslag Mensenhandel en Mensensmokkel 2020, Achter gesloten deuren*, p. 119 en p. 122.

gespecialiseerde politie-eenheden. België is een van de weinige landen waar de mogelijkheid bestaat om smokkelslachtoffers bij verzwarende omstandigheden (levensbedreigende situaties, zoals transport met koelwagens bijvoorbeeld) van het slachtofferstatuut te laten genieten.[16] Daarvan maken jaarlijks een vijftiental smokkelslachtoffers gebruik.[17]

15. Het Belgische model is gebaseerd op een strafrechtelijke benadering van mensensmokkel waarbij de focus ligt op de strijd tegen de smokkelaars (door bewijzen te verzamelen), niet tegen de clandestien gesmokkelde migranten. Gesmokkelde personen kunnen in het onderzoek een belangrijke meerwaarde vormen. Het is bijgevolg van belang om hun vertrouwen te winnen. De attitude van de eerstelijnsactoren ten aanzien van smokkelslachtoffers speelt dus een cruciale rol. Het spreekt voor zich dat de smokkelslachtoffers altijd op een empathische manier moeten worden benaderd. Voor dat samenwerkingsmodel is er een draagvlak bij de verschillende Belgische smokkelactoren. Ze beschouwen het als een win-winsituatie.

16. De telefoongegevens en gegevens op sociale media van de smokkelslachtoffers zijn vaak cruciaal om een smokkelonderzoek op te kunnen starten. Door een humane aanpak van de smokkelslachtoffers bij een interceptie gaan ze gemakkelijker hun gsm vrijwillig door de politie laten controleren en geven ze zo nodig de toegangscodes. Ze kunnen de telefoonnummers van smokkelaars geven of bijkomende info verstrekken over berichten.

D. Het valt te betwijfelen dat het opleggen van een gevangenisstraf zonder dat de administratieve uitzettingsprocedure is afgesloten verenigbaar is met het EU-recht en met een samenhangend terugkeerbeleid dat de grondrechten eerbiedigt.

17. In 2011 heeft de Grote Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HJEU) beslist dat de strafbaarstelling van het illegaal verblijf met een gevangenisstraf in strijd is met de terugkeerrichtlijn indien op de vreemdeling niet eerder “de in deze richtlijn bedoelde dwangmaatregelen zijn toegepast en voor wie, in geval van detentie met het oog op de voorbereiding en de uitvoering van zijn verwijdering, de maximale duur van die detentie nog niet is verstreken”. Het Hof meent daarentegen dat penitentiaire detentie aanvaardbaar is voor een vreemdeling “op wie de bij die richtlijn ingestelde terugkeerprocedure is toegepast en die, zonder geldige reden om niet terug te keren, illegaal op dat grondgebied verblijft”.[18]

18. Het EU-recht verplicht de lidstaten om “de nodige maatregelen te nemen voor de verwijdering, te weten (…) de fysieke verwijdering van de betrokkene uit die lidstaat”.[19] De woorden “maatregelen” en “dwangmaatregelen” verwijzen daarbij naar “elk optreden dat op doeltreffende en evenredige wijze tot de terugkeer van de betrokkene leidt”, waaronder de

[16] Derdelanders die slachtoffers zijn van zwaardere vormen van mensensmokkel (bijvoorbeeld: leven in gevaar, minderjarigheid) kunnen onder bepaalde voorwaarden een verblijfstatuut krijgen. De afgifte van verblijfstitels is afhankelijk van het verloop van de strafrechtelijke procedure tegen de smokkelaars. Het slachtoffer moet meewerken met de overheden (door verklaringen af te leggen), begeleid worden door een van de drie gespecialiseerde opvangcentra en alle contacten met de smokkelaars verbreken. Zie artikel 61/2 tot 61/5 van de vreemdelingenwet en de omzendbrief van 23 december 2016 inzake de invoering van een multidisciplinaire samenwerking met betrekking tot de slachtoffers van mensenhandel en/of van bepaalde zwaardere vormen van mensensmokkel, *BS*, vrijdag 10 maart 2017.

[17] In 2017 en 2018 ontvingen negentien slachtoffers van mensensmokkel in het kader van deze procedure voor het eerst een verblijfsdocument van de Dienst Vreemdelingenzaken. In 2019 ging het om tien slachtoffers (Myria, *Jaarverslag Mensenhandel en Mensensmokkel 2020*, *Achter gesloten deuren*, p. 120.)

[18] HJEU (GK), Achughbabian, C-329/11, 6 december 2011. Zie ook HJEU, Affum, C-47/15, 7 juni 2016, inzake het misdrijf van illegale binnenkomst). Een deel van die redenering van het HJEU was al aan bod gekomen in het arrest-El Dridi (C-61/11 PPU) van 28 april 2011.

[19] HJEU (GK), Achughbabian, C-329/11, 6 december 2011, § 35.

administratieve vasthouding (de richtlijn gebruikt de term “vrijheidsbeneming”)[20]. De verplichting tot verwijdering door de lidstaten “moet zo spoedig mogelijk worden vervuld”.[21] De tijd die de veroordeelde vreemdeling in de cel doorbrengt vertraagt uiteraard de terugkeer. Volgens het Hof wordt “door de terugkeer te vertragen (...) afbreuk (...) gedaan aan het nuttige effect” van de terugkeerrichtlijn en is dat dus een schending ervan. Dit standpunt van het Hof is bevestigd en wordt door het Hof als “vaste rechtspraak” beschouwd.[22] Een strafrechtelijke boete, die de terugkeerprocedure niet vertraagt, wordt door het HJEU wel in overeenstemming met het EU-recht geacht.[23]

19. Deze rechtspraak van het HJEU, die de mogelijkheid om een gevangenisstraf op te leggen beperkt, heeft alleen betrekking op de strafbaarstelling van illegaal verblijf en illegale binnenkomst, en niet op het binnendringen in een haven of voertuig. De staten hebben in beginsel de bevoegdheid een gevangenisstraf op te leggen voor het plegen van andere strafbare feiten dan diegene die alleen verband houden met de omstandigheid van illegale binnenkomst of illegaal verblijf.

20. Volgens Myria lijkt de redenering van het HJEU evenwel ook relevant te zijn voor personen die louter wegens hun aanwezigheid in een voertuig of een havengebied worden vervolgd. De bestraffing van de loutere aanwezigheid zonder machtiging op een plaats (voertuig of havengebied) is immers een misdrijf dat veel gelijkenissen vertoont met het illegaal verblijf of de illegale binnenkomst, wat niets anders is dan het zonder machtiging betreden van of aanwezig zijn op het grondgebied van een staat. De terugkeerrichtlijn bepaalt dat het de prioritaire verplichting van de lidstaten is om te zorgen voor de terugkeer van vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied bevinden. Het HJEU heeft er al op gewezen dat deze verplichting ook geldt voor transitmigranten. Volgens de Grote Kamer van het HJEU valt een migrant: "(...) onder het toepassingsgebied” van de terugkeerrichtlijn “wanneer hij, zonder te voldoen aan de voorwaarden voor toegang tot dan wel verblijf of vestiging in deze lidstaat, aldaar op doorreis is als passagier van een autobus die uit een andere lidstaat komt, welke deel uitmaakt van de Schengenzone, en die een derde lidstaat, die zich buiten deze zone bevindt, als bestemming heeft.”[24] In deze hypothese is de opsluiting van deze vreemdeling "enkel wegens illegale binnenkomst via een binnengrens en het daaruit voortvloeiende illegale verblijf" in strijd met het EU-recht indien "de bij deze richtlijn ingevoerde terugkeerprocedure nog niet geheel is doorlopen".

21. Zelfs indien het EU-recht in zijn huidige vorm het opleggen van een gevangenisstraf voor de inbreuk van het binnendringen zonder meer (zonder geweld, bedreiging of beschadigingen) niet uitdrukkelijk verbiedt, valt het volgens Myria te betwijfelen dat de tenuitvoerlegging ervan verenigbaar is met de doelstelling van de terugkeerrichtlijn en het EU-recht. Het lijkt immers duidelijk dat het opleggen van een gevangenisstraf aan een migrant, louter omwille van zijn aanwezigheid in een voertuig of in een niet-toegestaan gebied, het moment van zijn daadwerkelijke terugkeer naar zijn land van herkomst vertraagt. In de praktijk heeft dit tot gevolg dat de vreemdeling, in plaats van na zijn administratieve hechtenis in een gesloten centrum snel te worden gerepatrieerd, zijn straf in de gevangenis zal uitzitten — meestal volledig omdat hem de mogelijkheid van strafaanpassing op grond van zijn verblijfsstatus wordt geweigerd — alvorens te worden vrijgelaten of uiteindelijk naar een gesloten centrum te worden overgebracht met het oog op zijn repatriëring. Terwijl de impact voor de openbare

[20] HJEU (GK), Achughbabian, C-329/11, 6 december 2011, § 36
[21] HJEU (GK), Achughbabian, C-329/11, 6 december 2011, § 45.
[22] HJEU, C-225/16, Ouhrami, 26 juli 2017, § 56.
[23] HJEU, Sagor, C-430/11, § 36; HJEU, Mbaye, C-522/11, § 28.
[24] HJEU (GK) Affum, C-47/15, 7 juni 2016, §45.

orde van het louter binnendringen relatief beperkt lijkt om een gevangenisstraf te rechtvaardigen, zal dit niet alleen aanzienlijke gevolgen hebben voor de grondrechten van de vreemdeling maar ook een averechts effect hebben voor een doeltreffend terugkeerbeleid. Een dergelijke gevangenisstraf brengt voor de gemeenschap heel wat kosten met zich mee, het ontradende effect ervan is echter geenszins bewezen.[25]

22. **Concluderend** beveelt Myria de wetgever aan de voorliggende tekst niet goed te keuren, en wel om volgende redenen:

    - De bestaande strafbaarstellingen lijken te volstaan om gevallen van binnendringing die de openbare orde ernstig aantasten (geweld, bedreiging, beschadigingen ...) te bestraffen;
    - De impact van de strafbaarstelling binnendringing in een havengebied, die als model dient voor het voorstel, is sinds 2016 nooit geëvalueerd;
    - De gevolgen daarvan dreigen contraproductief te zijn voor een doeltreffende bestrijding van mensensmokkelaars, die een humane en niet-criminaliserende benadering van de slachtoffers van mensensmokkel vereist;
    - Het opleggen van een gevangenisstraf voor het louter binnendringen is betwistbaar in het licht van het Europees recht, het evenredigheidsbeginsel en een samenhangend terugkeerbeleid dat de grondrechten eerbiedigt.

[25] V. MITSELEGAS, *The criminalisation of migration in Europe. Challenges for human rights and the rule of law*, Springer, 2015, 96 p.